

ת"ד 525/09/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד עודה קרק'י

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 525-09-16 מדינת ישראל נ' קרק'י

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה:
נגד

מדינת ישראל

הנאשמים:
מוחמד עודה קרק'י

החלטה

לפני בקשה להאריך למבקש את המועד לתשלום הוצאות כתנאי לביטול פסק דין שניתן עקב אי התייצבותו לדיון.

1. הנאשם עומד לדין על עבירות של נהיגה בקלות ראש, נהיגה כשברמזור אור אדום ותוך שרישיון הרכב בו נהג פקע מעל שישה חודשים. בדיון שהתקיים ביום 19.4.17 הצהיר הנאשם לפרוטוקול כי עו"ד אשרף מחרום מייצגו בהליך זה והייצוג עודכן. הדיון שנקבע נדחה לבקשת הסנגור ליום 27.9.17. במועד הנדחה לא התייצבו הנאשם או סנגורו. על כן נשפט הנאשם בהיעדרו. בקשת הנאשם לביטול פסק הדין נומקה בקיום תקלה טכנית. בקשה זו התקבלה ביום 26.10.17 כפוף לכך שהנאשם ישלם לאוצר המדינה הוצאות בסך ₪ 750 עד 15.11.17.

2. שנה חלפה מן המועד האחרון לתשלום ההוצאות. ההוצאות לא שולמו. מקץ שנה מתום המועד האחרון לתשלום ההוצאות הגיש סנגורו של הנאשם "הודעה" בה ציין כי הקשר בינו לנאשם נותק והסנגור לא הצליח להביא לידיעת הנאשם את ההחלטה לפיה עליו לשלם הוצאות כתנאי לביטול פסק הדין. הסנגור עותר אפוא להאריך לנאשם את המועד לתשלום ההוצאות.

התביעה מתנגדת לבקשה. לדבריה, לא ברור גם מהודעת הסנגור אם כבר הצליח ליצור קשר עם הנאשם. בנסיבות הללו לא ברורה החשיבות של הארכת המועד המבוקשת לתשלום ההוצאות.

דין והכרעה

עמוד 1

1. דין הבקשה להידחות.

ראשית, כפי שצוין בתגובת התביעה, לא ברור אם הקשר בין הסנגור לבין הנאשם חודש ומתי חודש. על כן, לא עולה מן הבקשה כי קיימת חשיבות מעשית בעת הזו להיעתר לבקשה ולהאריך לנאשם את המועד לתשלום ההוצאות שהושגו עליו כתנאי לביטול פסק הדין.

שנית, והיא עיקר, הנאשם **ידע** כי ניתן נגדו פסק דין בהיעדרו שהרי נתן תצהיר התומך בבקשה לביטול פסק דין. כיוון שכך, ברור לכל בר דעת כי היה **על הנאשם** לעקוב אחר החלטת בית המשפט בבקשה שהגיש וכפועל יוצא מהחלטה זו - להימצא בקשר עם ב"כ בנוגע למהלכים שיש לבצע בהתאם לתוצאות ההחלטה. הנאשם, כך על פי הודעת סנגורו, בחר לטמון ראשו בחול וניתק למשך שנה תמימה לכל הפחות את הקשר עם סנגורו. בכך שהנאשם לא טרח לחדש את הקשר עם סנגורו ולעקוב אחר תוצאות ההליך בעניינו על פי בקשה אותה הגיש הנאשם, יש לראות בו כמי שזלזל בחובותיו כבעל דין. נאשם הבוחר להתעלם במפגיע מן ההליך התלוי ועומד בעניינו, זונח את חובותיו ומנתק קשר עם סנגורו מבלי לחדשו משך שנה שלמה, איננו זכאי לאותה הקלה או התחשבות להם הוא עותר כעת, מה גם שהסנגור (בשם הנאשם) לא נתן שמץ של הסבר לניתוק הקשר התמוה בינו לנאשם לתקופה כה ממושכת בעוד ההליך בעניינו של הנאשם תלוי ועומד.

לאור האמור הבקשה נדחית. פסק הדין בעינו עומד.

ניתנה היום, י"ג טבת תשע"ט, 21 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.